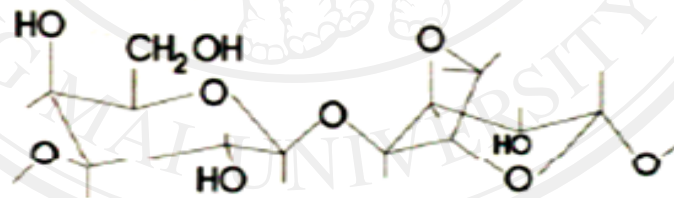

ภาคผนวก ก

ขั้นตอนการแยกแแถบดีเอ็นเอด้วย Agarose Gel Electrophoresis และการเตรียมสารละลายในกระบวนการเพิ่มปริมาณดีเอ็นเอ

ขั้นตอนการแยกแแถบดีเอ็นเอด้วย Agarose Gel Electrophoresis

Agarose Gel Electrophoresis เป็นเทคนิคการแยกชิ้นดีเอ็นเอที่มีขนาดแตกต่างกันออกจากกันด้วยสนามไฟฟ้า ทั้งนี้เพราะดีเอ็นเอมีประจุลบจากหมู่ฟอสเฟต ดีเอ็นเอ ที่มีขนาดใหญ่ ซึ่งมีมวลมากก็จะมีจำนวนประจุลบมากขึ้นด้วย ดังนั้นเมื่อพิจารณาสัดส่วนของประจุต่อมวลดีเอ็นเอแล้ว จะเป็นค่าคงที่ Agarose Gel Electrophoresis แยกดีเอ็นเอออกจากกันได้โดยอาศัยแรงเสียดทานการเคลื่อนที่ของดีเอ็นเอ แรงเสียดทานนี้ขึ้นอยู่กับรูปร่างและขนาดของดีเอ็นเอ โดยดีเอ็นเอที่มีขนาดเล็ก จะเคลื่อนที่ได้เร็วกว่าดีเอ็นเอที่มีขนาดใหญ่ซึ่งมีแรงเสียดทานการเคลื่อนที่มากกว่า

D-galactose

3,6-anhydro L-galactose

ภาพ 13 สูตรโครงสร้างของ Agarose

ที่มา (Sambrook et al., 1989, p. 6.3)

ปัจจัยที่มีผลต่อการเคลื่อนที่ของ โมเลกุลดีเอ็นเอบนเจลอะกาโรส

1. ขนาดของโมเลกุล ดีเอ็นเอที่มีขนาดโมเลกุลเล็กจะเคลื่อนที่ได้เร็วกว่าดีเอ็นเอที่มีขนาดโมเลกุลใหญ่ ดีเอ็นเอที่มีโมเลกุลแบบเส้นตรง (Linear) เคลื่อนที่ได้เร็วกว่าดีเอ็นเอที่พับค้ำกับขนาดโมเลกุล
2. รูปแบบของดีเอ็นเอ (Configuration) กรณีที่มีขนาดโมเลกุลเท่ากันนั้น ดีเอ็นเอที่มีรูปร่างเป็นวงแหวนที่พันเกลียวซ้อนจะเคลื่อนที่ได้เร็วกว่าดีเอ็นเอปลายเปิด

3. เปอร์เซ็นต์ของชนิดเจล ถ้าเพิ่มความเข้มข้นหรือเปอร์เซ็นต์เจลโมเลกุลของดีเอ็นเอจะเคลื่อนที่ได้ช้าลง

4. แรงเคลื่อนไฟฟ้า (Voltage) ถ้าเพิ่มแรงเคลื่อนไฟฟ้าดีเอ็นเอจะเคลื่อนที่ได้เร็วกว่า ในการแยกขนาดดีเอ็นเอโดยวิธีอิเล็กโทรโฟรีซิสนี้ต้องใช้แรงเคลื่อนไฟฟ้าที่เหมาะสม ถ้าใช้แรงเคลื่อนไฟฟ้าสูงเกินไป

ดีเอ็นเอเคลื่อนที่ได้เร็ว แต่การแยกตัวจะไม่ดี แต่ถ้าดีเอ็นเอเคลื่อนที่ช้าการแยกตัวได้ดีแต่แถบดีเอ็นเอจะไม่ชัด เพราะเกิดการแพร่

5. บัฟเฟอร์ที่ใช้ ชนิดของบัฟเฟอร์มีผลต่อการเคลื่อนที่ของดีเอ็นเอ บัฟเฟอร์ที่นิยมใช้มี 3 ชนิด คือ TEA (Tris-acetate), TBE (Tris- borate), และ TPE (Tris- phosphate) นิยมใช้ที่มีความเข้มข้น 0.5 เท่า ใช้แยกดีเอ็นเอได้คือ TPE มีความสามารถเป็นบัฟเฟอร์ได้ดี แยกดีเอ็นเอได้เร็วการเลือกใช้บัฟเฟอร์แต่ละชนิดจึงขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์

ตาราง 4 ช่วงการแยกขนาดโมเลกุลของดีเอ็นเอโดยการใช้เจลอะกาโรสที่มีปริมาณอะกาโรสต่างกัน

ปริมาณอะกาโรสในเจล (% w/v)	ช่วงการแยก โมเลกุลดีเอ็นเอ (kb)
0.3	5-60
0.6	1-20
0.7	0.8-10
0.9	0.5-7
1.2	0.4-6
1.5	0.2-3
2.0	0.1-2

ขั้นตอนการทำ Agarose Gel Electrophoresis

- เตรียม 2% Agarose Gel โดยมีวิธีเตรียมดังนี้
  - ชั่ง Agarose Powder 0.8 g
  - ละลายใน 0.5X TBE (Tris-borate, EDTA) Buffer 40 ml
  - ต้มที่ 60 °C จนสารละลายใสเป็นเนื้อเดียวกัน
  - เทใส่แม่พิมพ์ ทิ้งไว้ให้แห้ง
- เตรียมเครื่อง Agarose Electrophoresis โดยปรับเครื่อง ดังนี้ 50 mA, 100V, นาน 20 นาที

3. ใส่ 2% Agarose Gel ที่เตรียมเอาไว้ลงในเครื่อง แล้วเติม 0.5X TBE Buffer ให้ท่วมเจลพอดี
4. โหลด DNA Product ที่เตรียมไว้ลงไปบนเจล แล้วเปิดเครื่อง Agarose Electrophoresis
5. เมื่อครบเวลานำแผ่นเจลมาแช่ในสารละลาย Ethidium Bromide ที่เตรียมไว้ นาน 10 นาที
  - วิธีเตรียมสารละลาย Ethidium Bromide

- Ethidium Bromide 10 μ l
- 0.5X TBE (Tris-borate, EDTA) Buffer 200 ml
- เขย่าให้เข้ากัน แล้วเก็บไว้ในที่มืด (ระวังอย่าให้ถูกผิวหนังโดยตรง เนื่องจาก Ethidium Bromide เป็นสารก่อมะเร็ง)

6. เมื่อครบเวลานำแผ่นเจลมาส่องดูความเข้มของแถบ DNA ด้วยเครื่อง Ultraviolet-visible

การเตรียมสารละลายในกระบวนการเพิ่มปริมาณดีเอ็นเอ

1. การเตรียม 0.5X TBE Buffer

- Tris 5.4 g
- Boric Acid 2.75 g
- EDTA 0.373 g
- เติมน้ำกลั่นให้ครบ 1,000 ml

(รศ.อุไรวรรณ วิจารณ์กุล, 2545)

2. การเตรียม 3 μ M Primers mix (ตำแหน่ง cyt b Bovine)

- Primer F (100 mM) 3 μ l
- Primer R (100 mM) 3 μ l
- เติม H₂O ให้ครบ 100 μ l

3. Jump Start : ใช้น้ำยสำเร็จจากบริษัท SIGMA® ซึ่งในตัวยานี้จะประกอบไปด้วย 20 mM Tris-HCl, pH8, 100 mM KCl, 4 mM MgCl₂, 0.002% Gelatin, 0.4 mM each dNTP(dATP, dCTP, dGTP, dTTP), Inert dye, Stabilizers, 0.06 unit/ μ l Taq DNA Polymerase, JumpStart Taq antibody.

ภาคผนวก ข

Real-time Polymerase Chain Reaction (rtPCR) และ Nested Polymerase Chain Reaction (Nested PCR)

Real-time PCR

เป็นกาวิเคราะห์ด้านคุณภาพและปริมาณ โดยสามารถวิเคราะห์ปริมาณดีเอ็นเอที่สังเคราะห์ได้ในเวลาต่างๆ เป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการตรวจดีเอ็นเอในด้านปริมาณต่อระยะเวลาด้วย กรรมวิธีในการตรวจวัดปริมาณดีเอ็นเอที่เพิ่มขึ้นที่ระยะเวลาต่างๆ นั้นทำได้หลายวิธี ได้แก่

1. DNA-binding agent: SYBR Green คือการใช้ไซเบอร์กรีน (SYBR Green) เป็นสารเรืองแสงฟลูออเรสเซนซ์ สามารถจับกับสายคู่ของดีเอ็นเอแต่จะไม่สามารถจับกับดีเอ็นเอสายเดี่ยว ดังนั้น กระบวนการทำ PCR เริ่มต้นจากการแยกดีเอ็นเอสายเดี่ยว เมื่อมีการสังเคราะห์สายคู่ของดีเอ็นเอด้วยกระบวนการ PCR ผลผลิตดีเอ็นเอสายคู่จึงสามารถจับกับสีย้อมเรืองแสงฟลูออเรสเซนซ์ไซเบอร์กรีน และตรวจวัดปริมาณผลผลิตที่เพิ่มขึ้นของดีเอ็นเอจากการตรวจวัดแสงฟลูออเรสเซนซ์ที่เพิ่มขึ้นนี้ได้
2. DNA hydrolysis probes คือการนำ DNA probes ติดสารที่เรียกว่า Reporter ที่ปลาย 5' ซึ่งสามารถปล่อยแสงฟลูออเรสเซนซ์ได้ แต่สามารถถูกยับยั้งการปล่อยแสงด้วยสารที่เรียกว่า Quencher ซึ่งติดอยู่ที่ปลาย 3' ของ DNA Probes สายเดียวกัน เมื่อมีการเพิ่มจำนวนดีเอ็นเอด้วยกระบวนการลูกโซ่พอลิเมอเรส โดยอาศัยเอนไซม์ DNA taq polymerase ตามปกติ ขณะที่เอนไซม์นี้เคลื่อนมาถึง DNA probes ที่เข้าคู่อยู่บนสายดีเอ็นเอแม่แบบ จะสามารถย่อยปลาย 5' ของ DNA probes ด้วยสมบัติของ 5' Exonuclease activity ซึ่งทำให้แยก Quencher ออกจาก Reporter ดังนั้น Reporter สามารถปล่อยแสงฟลูออเรสเซนซ์และตรวจวัดได้ ซึ่งเมื่อมีการเพิ่มปริมาณสายดีเอ็นเอยอมทำให้การปล่อยแสงฟลูออเรสเซนซ์ได้มากขึ้น ตรวจวัดได้มากขึ้น

3. DNA hybridizing probes อาศัยการย้ายที่ของพลังงานที่เรียกว่า Fluorescence Resonance Energy Transfer (FRET) โดยใช้ Oligonucleotide probes 2 สาย สายหนึ่งติด Donor fluorochrome ที่ปลาย 3' อีกสายหนึ่งติด Acceptor fluorochrome ที่ปลาย 5' เมื่อมีกระบวนการ PCR ในช่วง Annealing ทำให้ Oligonucleotide probes เกิด Hybridization กับสายดีเอ็นเอแม่แบบ และเมื่อ Oligonucleotide probes ทั้งสองสายมาอยู่ใกล้กัน (ในช่วง 1-5 คู่เบส) สามารถทำให้ Donor fluorochromes ส่งพลังงานไปยัง Acceptor fluorochrome แล้วเกิดการปล่อยแสงที่วัดได้ ซึ่งจะเพิ่มปริมาณมากขึ้น เมื่อมีการเพิ่มปริมาณดีเอ็นเอแม่แบบ ทำให้เกิดการ Hybridization มาขึ้นนั่นเอง

Nested PCR

เป็นเทคนิค PCR ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการให้ได้ผลผลิต PCR ที่มากขึ้น เทคนิคนี้ทำได้โดยอาศัย PCR 2 ขั้นตอนด้วย primer คู่แรก และ primer คู่แรกจะอยู่รอบนอกของดีเอ็นเอที่มีขนาดใหญ่กว่าดีเอ็นเอเป้าหมายที่อยู่ภายในลำดับเบสของผลผลิตของดีเอ็นเอ หลังจากนั้นนำเอาผลผลิตของ PCR ขั้นแรกไปทำ PCR ขั้นตอนที่สอง โดยใช้ primer คู่ที่สอง ซึ่งออกแบบให้สำหรับเพิ่มขยายเฉพาะดีเอ็นเอเป้าหมาย ซึ่งอยู่ถัดเข้าไปจาก primer คู่แรก การทำ PCR ขั้นตอนที่สองนี้อาจทำปฏิกิริยา 25 – 30 รอบ ในที่สุดก็ได้ผลผลิตดีเอ็นเอเป้าหมายที่เพิ่มขยายจำนวนมากตามที่ต้องการ เทคนิคนี้เป็นการเพิ่มความไว (Sensitivity) มากยิ่งขึ้น

ภาคผนวก ก

ลำดับเบสบริเวณดีเอ็นเอของวัณในส่วนของยีนไซโตโครมบีในไมโทคอนเดรีย

Cytochrome b Bovine มีดีเอ็นเอตัวเริ่ม (Primers) สองตัว คือ

Primer F : 5'-CAAGAACACTAATGACTAACATTTCG-3'

Primer R : 5'-AAATGTTTGATGGGGCTGGA-3'

(Andreo et al., 2005)

มีลำดับเบสดังนี้

AAAATAACGCTTAGAATAAATACAATGTATAGTATCATTATTCTTACATGGAATCTA
ACCATGACTAATGATATGAAAAACCATCGTTGTCATTCAACTACAAGAACAATAATG
ACTAACATTTCGAAAGTCCCACCCACTAATAAAAATTGTAAACAATGCATTCATCGAC
CTTCCAGCCCCATCAAACATTTTCATCATGATGAAATTTTCGGTTCCTCCTGGGAATCT
GCCTAATCCTACAAATCCTCACAGGCCTATTCTTAGCAATACACTACACATCCGACA

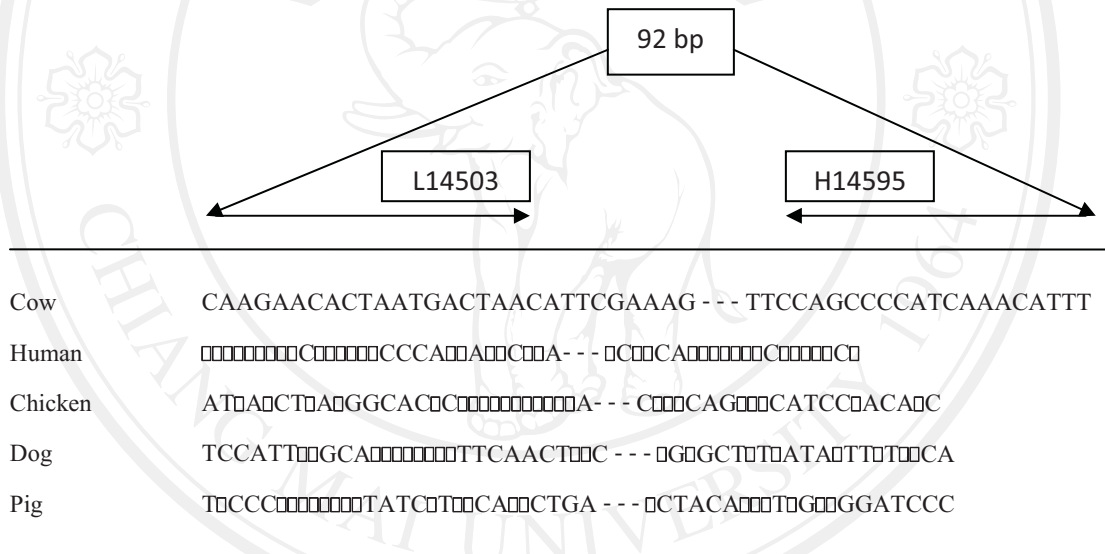
ที่มา

NCBI Blast Reference Sequence: NC_001567 (14503 – 14594)

>ref|NC_006853.1| Bos Taurus Mitochondrion, Complete Genome, Length=16338

ภาคผนวก ง

การเปรียบเทียบระหว่างลำดับเบสบริเวณดีเอ็นเอของวัวในส่วนที่ยีนไซโตโครมบีในไมโทคอนเดรียกับลำดับเบสบริเวณดีเอ็นเอของมนุษย์และสัตว์ชนิดอื่นในส่วนที่ยีนไซโตโครมบีในไมโทคอนเดรีย

□□

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ – สกุล นางสาวอริษา ปัญญาโกณู
วัน เดือน ปี เกิด 22 มิถุนายน 2526
ประวัติการศึกษา สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนดำรงราษฎร์สงเคราะห์
ปีการศึกษา 2544
สำเร็จการศึกษานิติศาสตรบัณฑิต
มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ปีการศึกษา 2551

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved